

POSUDEK VEDOUCÍ DIPLOMOVÉ PRÁCE

Vysoká škola:	Univerzita Palackého v Olomouci
Fakulta:	Cyrlometodějská teologická fakulta
Katedra:	Církevních dějin a církevního práva
Obor:	teologické nauky – kombinované studium
Student:	Ing. Bc. Jan Černý
Téma diplomové práce:	Reforma manželského procesního práva za papeže Františka
Vedoucí diplomové práce:	ThLic. Mgr. Monika Menke, Th.D.
Oponent diplomové práce:	ICDr. Libor Boteck, Th.D.
Akademický rok:	2018/2019

Autor se ve své diplomové práci zaměřil na změny manželského procesního práva, promulgované papežem Františkem mezi biskupskými synodami o rodině v letech 2014 a 2015 a stručně i jejich dopadem na činnost církevních soudů.

Práce je rozdělena do tří kapitol, kterým předchází úvod (v němž ovšem chybí obvykle v této části uváděné: důvod volby tématu, představení základních pramenů i struktury práce a používané metody) a na které navazuje závěr. Prvá kapitola se zabývá právními způsoby pomoci rozvedeným a znovu sezdaným v Kodexu kanonického práva z roku 1983 a Kodexu kánonů východních církví. Druhá kapitola je pak již zaměřena na vlastní problematiku reformy papeže Františka v manželském procesním právu. Autor dle mého názoru vhodně zasazuje vlastní normativu do širšího kontextu biskupských synod o rodině, konaných na podzim let 2014 a 2015, která byla na první synodě diskutována a požadována a mezi synodami papežem Františkem vyhlášena. Tento kontext připomíná sám zákonodárce – papež František, a to v úvodu k motu proprio *Mitis Iudex Dominus Iesus*, dále také Závěrečná zpráva biskupské synody z roku 2015 (č. 82) i Závěrečná zpráva biskupské synody z roku 2014 (č. 48). Diskutabilní v práci by snad mohla být pouze asi jedna stránka textu (s. 25), popisující biskupskou synodu obecně, ovšem i zde je patrné, že autor zdůrazňuje kontext: tedy rozdíl v očekávání mnohých lidí a samotný biskupský synod, jenž je pouze poradním grémiem papeže. V kapitole třetí je pak provedeno zhodnocení normativních změn na základě především české literatury a aktuálně reagujících článků (Boteck, Hrdina, Menke...). Sem autor vhodně vkládá i praktický příklad: tabulku srovnávající dopad těchto změn v činnosti Interdiecézního soudu v Olomouci v letech 2015–2018, vypracovanou na základě údajů z *Acta Curiae Archiepiscopalis Olomucensis*.

Po stránce meritorní práce odpovídá zvolenému tématu, je zpracována systematicky, splňuje požadavky, kladené na diplomové práce také rozsahem (68 stran). Je doplněna dostatečným poznámkovým aparátem s uvedením citací použitých materiálů. Autor prokazuje znalost problematiky prací s tuzemskými i zahraničními (především polskými) prameny a literaturou.

Po stránce formální je práce zpracována standardně, ovšem není prostá formálních chyb: pravopisných, nadbytečných či chybějících mezer (např. s. 40), zdvojeného čísla citace (s. 41 pozn. 201). Konkrétní připomínky a chyby:

- na s. 12 má být označení předmět sporu: je zde chybně uveden jako předmět procesu,
- s. 15, sedmý řádek od spodu: diecézní biskup neuděluje milost privilegia paulina, on pouze povoluje aplikaci privilegia paulina (jak autor dále správně uvádí na s. 18),
- s. 16, pozn. pod čarou č. 75: bylo by vhodnější používat buď lat. termín *disparitas cultus* nebo český rozdílnost náboženství, nikoli takto pomíchaně,

- s. 40, ke čl. 5: věty na sebe logicky nenavazují, sdělení není srozumitelné; to se opakuje i několikrát dále, především v textu o vlastní reformě. Je zpracována tabulkově a doplněna krátkými komentáři (KroczeK, Hrdina, Skonieczny...), nicméně budí dojem kvapného dopisování bez hlubší kontroly návaznosti textu s častými polonismy (?),
- v seznamu pramenů (s. 58) by u prvních čtyř citací z ACO měl být uveden také název (např. Přehled činnosti ISO k 31. 12. 2014, či jen ISO k 31. 12. 2014) jak je v samotném textu věstníku uvedeno,
- seznam tabulek na s. 67 je zde nadbytečný: nejedná se o samostatné přílohy, následující dále za textem, ale o součást dřívějšího textu samého.

Přes uvedené nedostatky ovšem práci doporučuji k obhajobě a navrhuji její hodnocení stupněm **B – C** v závislosti na výsledcích obhajoby.

V Olomouci dne 1. 5. 2019

Monika Menke